

Psihološki aspekt pripreme za školu

Polazak u školu jedan je od prelomnih događaja u životu, kad završava jedno i počinje drugo razdoblje. Deca prema školi obično imaju pozitivan stav i očekivanja, i u tome ih svakako treba podržavati. Da bi takav stav zadržala i nakon prvih iskustava, važno je da se u školu upisuju dovoljno zreli i da raspolažu znanjima i veštinama potrebnima za uspešno nošenje sa školskim obvezama.

Deca koja polaze neki oblik predškolskog odgoja (vrtić, igraonicu, malu školu), na sasvim prirodan način nauče mnoge važne veštine bitne za uspešan početak školovanja: u stanju su biti odvojena od roditelja određeno vreme, znaju uspostaviti relativno uspešne i stabilne odnose s vršnjacima, izboriti se za sebe u uvetima grupe, komunicirati s drugim ljudima u koje stižu poverenje, znaju se postaviti na odgovarajući način u različitim socijalnim situacijama i sl. Sve su to vrlo značajne veštine potrebne za uspešno snalaženje u složenim socijalnim odnosima.

Osim navedenih sposobnosti, koje bismo mogli svrstati u socijalne veštine, bitne su i određene uže sposobnosti iz područja spoznajnog razvoja na koje se onda nadovezuju veštine i znanja koja deca kasnije uče u školi. To se pre svega odnosi na sposobnosti koje su u osnovi početnog pisanja i čitanja, a što je svakako najvažniji obrazovni segment na početku školovanja.

Grafomotoričke sposobnosti odgovorne su za "tehnički" aspekt pisanja, a perceptivne omogućuju tačno uočavanje i interpretaciju podražaja iz okoline. Grafomotoričke sposobnosti uvežbavaju se aktivnostima koje zahtijevaju fine pokrete ruku, poput crtanja, slikanja, modeliranja i sl. Korisne su aktivnosti kod kojih se vežba držanje olovke, kontrola pritiska olovke, povlačenje crta različita oblika, dužine i smera, precrtavanje različitih likova, ucrtavanje, opcrtavanje i sl.

Iako vrlo važne, grafomotoričke sposobnosti nisu dovoljne za uspešno svladavanje pisanja. Da bi dete uspešno pisalo reči, mora razumjeti da se reči sastoje od glasova, tj. usvojiti još jednu važnu veštinu: sposobnost glasovne analize i sinteze. Glasovna analiza odnosi se na sposobnost rastavljanja reči na glasove od kojih se sastoji, a sinteza na sposobnost prepoznavanja reči na temelju sekvencijskog nizanja glasova koji je sačinjavaju. Ta sposobnost uvežbava se postupno i kroz igru: npr. od deteta se traži da navede kojim slovom (glasom) počinje neka reč, da navede što više reči koje počinju istim glasom, koje u sebi sadrže neki glas, koje završavaju nekim glasom, pa sve do toga da navede sve glasove koji sačinjavaju određenu reč ili da prepozna reč po pojedinim glasovima. U početku su to kratke reči, a kasnije sve duže. Katkad je dobro umesto rastavljanja reči na glasove uvežbavati rastavljanje reči na slogove, što je deci ritmički bliže i jasnije (npr. ži-ra-fa), pa tek poslije preći na rastavljanje reči na pojedine glasove. Neka deca imaju s tim više problema, i kod njih je potrebno više vežbe, a katkad treba zatražiti i stručnu pomoć.

Dobro je decu zainteresirati i za slova. Korisno je, iako nije nužno, da do polaska u školu dijete zna barem donekle pisati i čitati velika tiskana slova. Naravno, neka deca, koja su posebno zainteresirana, u tome će do početka nastave biti već prilično vešta.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com